

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) il.daf@dafyom.co.il

חולין דף ט.

האם תלמיד חכם צריך לדעת לעשות קשר של תפילין? [תוד"ה ואידך].

אליבא דרב חנניא בר שלמיא	אליבא דרב יהודה אמר רב	
צריך	צריך ¹	לרש"י
צריך	לא צריך ²	לתוס'

בהמה שנשחטה ולא נבדקה אחר שחיטתה שנשחטו רוב סימנים, מה הדין?

לענין טומאת נבלות	לענין אכילה	
טהורה	אסורה ³	לר' אליעזר בן אנטיגנוס
טמאה	אסורה	למתניתא תנא

חולין דף ט:

מה הדין בשני נזירים שנטמא אחד מהם ברה"ר או ברה"י? [תוד"ה התם].

על הצד שלא ילפינן מסוטה ⁴	על הצד שילפינן מסוטה	
מביאים רק קרבן טהרה	מביאים רק קרבן טהרה	כשנמצא אחר עמהם - רה"ר
מביאים קרבן טומאה וטהרה	מביאים רק קרבן טומאה	כשלא נמצא אחר עמהם - רה"י

¹ רש"י מפרש מה שאמרו "ואידך הני שכיחון" - שכיון שהכל בקיאים בהן אין צריכין לימוד שמעצמו יהיה בקי בהם. והיינו שאין צריך למנות זאת מהדברים שת"ח צריך ללומדם כי מאליו הוא יהיה בקי בהם.

² תוס' מפרשים, דכיון ש"תפילין בי בר חבו משכח שכיח"י" - אין צריך לידע (כך מפורש בתוס' רא"ש), והיינו שבגלל שתפילין מצויות אין היזק אם לא ידע ת"ח קשירתן דיניח אחרות. ולפי פירוש זה מוכח שאין צריך לקשור תפילין כל יום, דאם היה צריך לקשור, איך אמר שאין צריך ת"ח לדעת קשירתן.

³ בתוד"ה ואסורה פירשו, שהוא רק איסור דרבנן, אולם מדאורייתא שריא (ולכך לשיטתו לא החמירו בה לטמא טומאת נבלות).

⁴ מבואר בתוס', שדין שני נזירים שודאי לנו שאחד מהם נטמא ואחד לא, אינו דומה לסוטה ששם יתכן שני האפשרויות: שבכלל לא נטמאה ויתכן שנטמאה, ואילו כאן ודאי שאחד נטמא ואחד לא, ולכך אי"א לומר בשני נזירים ברה"י שטמאים בודאי, ולכך הדין שמביאים ברה"י קרבן טומאה וטהרה. אמנם ברה"ר מביאים רק קרבן טהרה, דאף שלא ילפינן מסוטה לטהר וכנ"ל, הכא שאני שלכל אחד יש לו חזקת טהרה. ואדרבה מזה דייקו תוס' שלא ילפינן מסוטה למקום שיש חזקת טהרה.

חוקן ע"י סוכל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף ט:

צלוחית של מי חטאת שהניחה מגולה ומצאה מכוסה ולהיפך, מה דינה?

לענין להשתמש במי חטאת	לענין לטמא אוכלים ומשקים ¹	
פסולה	טמאה	הניחה מגולה ומצאה מכוסה ²
פסולה	טהורה	הניחה מכוסה ומצאה מגולה ³

¹ כן פירש רש"י, אולם תוסי' (ד"ה טמאה) פירשו לענין שגם הצלוחית טמאה, דמה שעושים לכל מעשה פרה בכלי גללים ואבנים שאינם מקבלים טומאה הוא רק קודם שריפת הפרה, אבל אח"כ לא.

² בכל שינוי יש לנו לכאורה שלשה צדדים: ספק נשתנה ע"י אדם טהור, ספק ע"י אדם טמא, ספק ע"י שרצים, ובאופן זה שהיתה מגולה ונמצאת מכוסה, אין לו לספק שמא נעשה ע"י שרצים - דאין דרכם לכסות אלא רק לגלות, ולכך יש רק ספק אם נעשה ע"י אדם טמא או טהור, והוא ספק שקול ולחומרא, ולכן הדין שטמאה לטמא אוכלין ומשקין, וכ"ש שפסולה לקידוש מי חטאת.

³ כיון שבכאן יש לכל ג' הצדדים הנ"ל, ויש ב' צדדים להיתר, דשמא נעשה ע"י אדם טהור או שרצים, לכך אינה טמאה. אולם לענין קידוש מי חטאת פסולה, כיון שלזה יש ב' צדדים לפסול, דשמא ע"י שרצים המקיאים כחולדה (או גם נחש לר"ג), או שמא ע"י אדם טמא, ולכך פסולה לקידוש.